

TK

Vztahy

Kauza „Mokré spodky“

Nejsem žádná stíhačka. Neptám se manžela, kde byl, s kým byl, popřípadě kde a s kým bude. Hodinu návratu odkudkoliv nechávám na něm.

Jednou týdně na pivo s kamarády, pracovní schůzky, zkrátka normální život. Nevrací se opilý, nevede hloupé řeči, a pokud se ho zeptám, zda má nějaké novinky, odvětlí, že žádné novinky, dobré novinky.

Nepatřím k žárlivým semetrikám, co čmuchají svým mužům po kapsách a bedlivě sledují výraz jejich tváře při čtení textovek.

Až teprve nedávno se mě zmocnilo jakési podezření. Bylo to tak: manžel se odebral na pracovní schůzku s tím, že bude doma za dvě hodiny a společně pak shrabeme to seno. Přišel po čtyřech a půl hodinách, tvářil se nasupeně, bez pozdravu mazal do koupelny a poté se uchýlil do pokoje, aby se převlékl.

Na plánovanou a očekávanou návštěvu přijel syn s rodinou, místo přivítání se však dočkali uštěpačných poznámek na téma „zase rodinná večeře“, „je to jen pokrytectví a nikdo o to nestojí,“ „já jím nejradši sám a ve stoje,“ zkrátka byl příjemný jako osina v zadku, což jsem mu také sdělila. Syn a snacha zírali, ale zdrželi se komentářů.

Večeře se obešla bez dalších připomínek a já se pak odebrala za manželem do naší společné pracovny. Seděl v křesle a chrápal jak kanadský dřevorubec.

Sedla jsem si do svého křesílka a mlčky ho pozorovala. Co mu asi tak přeletělo přes nos? Něco se pokazilo na schůzce? A pak jsem si všimla, že na opěradle křesla visí manželovy spodky! Ty, co si bral ráno! Divné, říkám si. Zvědavost mi nedá a jdu je prozkoumat. A ejhle, jsou mokré, čerstvě vyprané, ovšem pouze v přední části, takže náhlý střevní problém jsem vyloučila. Opatrně jsem je vrátila tam, kde byly.

A v hlavě mi to začalo „šrotovat“. Že by únik moči? To by ale přece přiznal, to není žádná ostuda a stalo se to určitě každému. Nebo že by nějaké milostné dobrodružství? Zahlazování stop? No to snad ne!!! Jenže v hlavě mi naskočila dávná vzpomínka na jednu manželovu epizodku, tehdy jsem mu odpustila a náš život šel vcelku šťastně dál, nepídila jsem se po případných milenkách, nebyl ani důvod, ale hlavně - nechtěla jsem si ubližovat situacemi, k nimž bych se musela nějak postavit.

Nechala jsem to celé plavat, ale jenom navenek. Trápím se, protože mu přestávám věřit. Na otázku, co znamenaly ty mokré spodky, se na mě jen otráveně podíval, pokrčil rameny a řekl „bez komentáře“!

Karolína“

Zaznamenala Dagmar Morenová

Názor psychologa

Vážená paní, milá Karolíno, těžko říct, co tehdy přeletělo Vašemu muži přes nos. Z nějakého důvodu se po návratu domů necítil komfortně. Za všeho nejráději by si možná někam zalezl a počkal, až jej jeho podrážděnost opustí. V dobře fungujících rodinách má každý po příchodu domů právo zalézt si beztrestně do nějakého „dekompresní kabiny“. Do prostor, kde se může chvíli beztrestně od ostatních izolovat. Posloužit může koupelna, dílna, pracovna... Obvykle není nutné ani radno se v těch náladách snažit nějak zorientovat, navzájem je probírat, případně demonstrovat, že ten druhý nemá na nějaké „nálady“ právo a pro ně důvod.

Celá kauza mokrých spodek může mít zcela prozaické vysvětlení. Ani prostý únik moči není nic, o čem bychom si chtěli s manželkou povídat, stejně ta případná poluce nebo krev v moči. Sice tvrdíte, že jste tu kauzu nechala plavat, až na to, že manželovi přestáváte věřit. Pak s ním mluvíte o svých pocitech a ne o jeho údajných prohřešcích.

PhDr. Petr Šmolka